

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu **P. Z. o schválenie konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu**, na odvolanie veriteľov D. a S. a. s., B. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. marca 2009 č. k. 36-24K 15/94-394 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. marca 2009 č. k. 36-24K 15/94-394 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu nasledovne:

Celkové príjmy konkurzu predstavujú sumu 377 883,95 eur náklady spojené so správou a udržiavaním podstaty predstavujú sumy 234 526,59 eur, predpokladané náklady do ukončenia konkurzu 2 489,55 eur. Odmena správcu konkurznej podstaty s osobnými výdavkami predstavuje sumu 59 372,94 eur. Pre vyplatenie veriteľov zostala suma 81 494,87 eur.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia podaním zo dňa 14. 11. 2008 predložil správca konkurznej podstaty svoju konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov. Postupom podľa ust. § 29 ods. 3, 4 ZKV súd preskúmal túto konečnú správu a upovedomil o nej úpadcu a konkurzných veriteľov.

Proti konečnej správe podali v zákonnej lehote námietky veriteľa D. L. a S. a. s., B., ktorí namietali časť príjmov a výdavkov počas trvania konkurzu. Namietali, že tieto údaje nie sú špecifikované, nie je ich možno preveriť, pričom k celkovej dĺžke trvania konkurzu sú neprimerane vysoké.

Na základe predložených námietok doložil správca podaním z 18. 03. 2009 opravenú konečnú správu, v ktorej rozšpecifikoval jednotlivé výdavky vynaložené na udržanie a správu podstaty v zmysle uplatnených námietok.

V podaní zo dňa 24. 03. 2009 veriteľ D. sa s týmto rozšpecifikovaním neuspokojil, čo odôvodnil skutočnosťou, že správca zmenil výšku príjmov a výdavkov až na základe podaných námietok a podstatné rozdiely, ktoré vznikli, predovšetkým v sume určenej na rozdelenie veriteľom nie sú zdôvodnené.

Súd konštatoval, že špecifikácia výdavkov, ktorú namietali uvedení veritelia je pre objasnenie konečnej správy postačujúca. Podľa súdu je potrebné si uvedomiť celkovú dĺžku trvania konkurzu a s tým súvisiacu skutočnosť, že predložiť účtovné a pokladničné knihy za celé obdobie konania konkurzu (10 rokov), čo predstavuje veľké množstvo účtovných dokladov, je z hľadiska súdu nereálne, pretože súd nemá podmienky ani kapacity, aby takýto rozsiahly materiál podrobne skúmal, tak ako si to predstavujú veritelia. Pokiaľ veritelia majú pochybnosti o odôvodnenosti takto spracovaných číselných údajov, môžu si tieto skutočnosti odsúhlasiť osobne so správcom. Z tohto dôvodu vykonal súd námatkovo kontroly niektorých dokladov.

Čo sa týka vyúčtovania odmeny správcu, správca si ju vypočítal nesprávne, pretože použil vyhlášku, ktorú nie je možné na tento prípad použiť. Vzhľadom na to, že v prítomnom konkurze bolo posledné osobitné prieskumné pojednávanie ukončené 22. 05. 2008 vzťahuje sa na výpočet odmeny správcu ust. § 11c ods. 3 vyhl. č. 398/2001 Zb. podľa ktorej sa na odmenu správcov použijú retroaktívne ust. § 6-9d. Na základe tohto ustanovenia si správca mal vypočítať tabuľkovú odmenu podľa § 7 ods. 1 vyhl. č. 398/2001 Zb. Vzhľadom na to, že podľa § 31 ods. 1 ZKV je odmena správcu v rámci nárokovateľných položiek pred všetkými nárokmi a to aj záložných a oddelených veriteľov, bolo potrebné prepočítať celkovú výšku pripadajúcu na vyplatenie konkurzným veriteľom s prihliadnutím na správny výpočet odmeny správcu. Po oprave v zmysle platného a účinného právneho predpisu a po vykonaní jednotlivých prepočtov uvedených v konečnej správe, je potrebné konštatovať, že celkové príjmy predstavujú sumu 377 883,95 eur, výdavky spojené so správou a udržiavaním podstaty predstavujú sumu 234 526,59 eur, predpokladané náklady spojené s ukončením konkurzu predstavujú sumu 2 489,55 eur a osobné výdavky správcu sú 8 698,80 eur. Po odpočítaní týchto nákladov od celkových príjmov na výplatu veriteľom ostáva suma 81 494,87 eur.

Proti tomuto uzneseniu sa odvolali veriteľ S. a. s. B. a D. L..

Veriteľ S. a. s., B. poukazuje na ust. § 29 ods. 4 ZKV a na skutočnosť, že konkurzný súd veriteľmi podané námietky na pojednávaní neprejednal a že doplnená konečná správa nebola vyvesená na úradnej tabuli súdu. Upozorňuje na to, že správca konkurznej podstaty v doplnenej konečnej správe podstatne zmenil výšku príjmov a výdavkov, v rozpore s ust. § 29 ods. 3 ZKV tento svoj postup náležite nezdôvodnil a konkurzný súd takto doplnenú konečnú správu dostatočne nepreskúmal.

Čo do výpočtu odmeny správcu konkurznej podstaty zastáva názor, že ju bolo treba vypočítať podľa znenia vykonávacej vyhlášky platného do 28. 09. 2001. Poukazuje na to, že podľa prechodných ustanovení sa v začatých konaniach v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, na odmenu správcov použijú ustanovenia § 6 až 9d vyhlášky, pričom vyzdvihuje, že vyhláška výslovne hovorí o prieskumnom pojednávaní nie o osobitnom prieskumnom pojednávaní. Po obšírnej analýze pojmov prieskumné pojednávanie a osobitné prieskumné pojednávanie uzatvára, že osobitné prieskumné pojednávanie je samostatným právnym inštitútom v konaniach do 31. 01. 1998 a preto prechodné ustanovenia § 11c ods. 3 vyhl. treba interpretovať tak, že v konaniach, v ktorých k 08. 10. 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie sa na odmenu správcov použijú ust. § 6 až 9d. Pokiaľ sa teda konalo osobitné prieskumné pojednávanie v konaniach začatých pred 31. 01. 1998, tak toto nemohlo mať vplyv na odmeny, pretože v prechodných ustanoveniach sa spomína „prieskumné pojednávanie“ a nie „osobitné prieskumné pojednávanie“. Tvrdí preto, že odmena správcu mala byť vyčíslená sumou 37 705,40 eur.

Veriteľ D. sa odvoláva na ust. § 1, 2, 3 a 6 O. s. p. a § 12 ZKV ako aj svoje písomné vyjadrenie zo dňa 24. 03. 2009 a tvrdí, že súd musí aj z úradnej povinnosti skúmať všetky skutočnosti uvedené v konečnej správe a nie len „námatkovo“ kontrolovať niektoré uvádzané skutočnosti. Uvádza tiež, že správcu konkurznej podstaty sa mu neporadilo skontaktovať telefonicky a na jeho písomnú žiadosť o poskytnutie informácií neodpovedal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že konkurz na majetok úpadcu Poľnohospodárske družstvo Z. vyhlásil Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 27. 11. 1997 sp. zn. 36-24K 15/94.

Správca konkurznej podstaty predložil dňa 14. 11. 2008 konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu. Súd zverejnil konečnú správu

vyvesením na úradnej tabuli dňa 26. 11. 2008, v Obchodnom vestníku bolo vyvesenie konečnej správy zverejnené dňa 21. 11. 2008.

Proti tejto konečnej správe podali námietky veriteľ S. a. s. a D. L.. Obsahovo zhodne namietali nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť konečnej správy pre absenciu špecifikácie príjmov a výdavkov konkurzu a neprimerane vysokú výšku výdavkov vzhľadom na dĺžku trvania konkurzného konania.

Podaním zo dňa 18. 03. 2009 správca konkurznej podstaty predložil doplnenú a spresnenú konečnú správu. Súd ju prejednal na pojednávaní dňa 26. 03. 2009 a schválil napadnutým uznesením. Odvolací súd zo spisu zistil, že súd síce prejednal na pojednávaní ale ju nezverejnil v súlade s ust. § 29 ods. 3 ZKV.

Odvolateľ upozornil medzi inými na to, že príjmy z predaja nehnuteľného majetku úpadcu boli podľa konečnej správy zo dňa 10. 11. 2008 spolu vo výške 7 149 015,60 Sk a podľa doplnenia zo dňa 16. 03. 2009 len v sume 6 926 930,-Sk., príjmy z pohľadávok podľa konečnej správy z 10. 11. 2008 vo výške 138 707,30 Sk sa v jej doplnení znížili na 25 000,-Sk a zhrnul, že vzhľadom na to, že správca konkurznej podstaty zmenil výšku príjmov a výdavkov až na základe námietok a zmenu odôvodnil len pri príjmoch z nájmov bytov a pri ostaných položkách ako dôvod uviedol len podrobnú analýzu všetkých príjmov a výdavkov vrátane prípadov evidovaných v pokladničných knihách a v roku 1998 -1999. Veriteľ tiež konštatoval, že rozdiely sú takmer vo všetkých príjmoch a výdavkoch a teda aj v sume určenej na uspokojenie konkurzných veriteľov a tie bez zdôvodnenia a preto navrhol súdu uložiť správcovi konkurznej podstaty podrobne špecifikovať všetky príjmy a výdavky a všetky ich hodnoverne preukázať.

Na tomto základe odvolací súd sa musel stotožniť s názorom odvolateľov, že konštatovanie súdu I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorého špecifikácia výdavkov, ktorú namietali veritelia D. a S. a. s. a že námatková kontrola niektorých dokladov súdom je pre objasnenie konečnej správy dostačujúca, je neopodstatnená.

V zmysle § 12 ZKV súd vykonáva dohľad nad činnosťou správcu a na výkon tejto povinnosti mu aj citované ustanovenia dáva oprávnenia, medzi ktorými je aj právo dať pokyny správcovi. Ak teda odvolateľ D. namieta, že správca konkurznej podstaty je na telefóne nezastihnuteľný a na listy neodpovedá, teda názor súdu, že pokiaľ veritelia majú pochybnosti o odôvodnenosti spracovaných číselných údajov, môžu si tieto skutočnosti

odsúhlasiť osobne so správcom v praxi nefunguje, mal zabezpečiť spoluprácu správcu konkurznej podstaty s odvolateľmi aplikáciou citovaných ustanovení.

V ďalšom konaní tiež musí súd I. stupňa napraviť pochybenia spočívajúce v nezverejnení doplnenej konečnej správy v súlade s ust. § 29 ods. 3 ZKV.

Pokiaľ ide o odvolanie veriteľa S. a. s. proti priznanej výške odmeny SKP, odvolací súd sa s názorom odvolateľa, podľa ktorého „osobitné prieskumné pojednávanie“ v zmysle § 22 ZKV v znení pred novelou zák.č. 12/1998 Z.z. je odlišným, s prieskumným pojednávaním vlastne nesúvisiacim právnym inštitútom na rozdiel od súdnu praxou vytvoreného právneho termínu „dodatočne prieskumné pojednávanie“, nestotožnil. Aj osobitné prieskumné pojednávanie je svojou náplňou prieskumným pojednávaním, avšak osobitne upraveným, vzhľadom na okolnosť, že (riadne) prieskumné pojednávanie sa už uskutočnilo. Osobitná úprava sa týka náhrady trov s ním spojených ako aj nemožnosti „nových“ veriteľov poprieť pravosť a poradie pohľadávok preskúmaných na predchádzajúcich prieskumných pojednávaniach.

Na tomto základe odvolací súd napadnuté uznesenie súdu I. stupňa podľa § 221 ods. 1 O. s. p. zrušil a vec vrátil v súlade s ust. § 221 ods. 2 O. s. p. súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. mája 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

predseda senátu